

2. Надточій С.І. Теоретичні основи грошових потоків підприємства / С.І. Надточій // Формування ринкових відносин в Україні. – 2011. – № 12 (55). – С. 83-87.

3. Олійник О.О. Грошові потоки підприємства: інформаційна функція, об'єкт управління / О.О. Олійник, Т.І. Олійник // Вісник Дніпропетровської державної фінансової академії. – 2014. – № 1 (15). – С. 107-110.

4. Тітова Н.А. Фінансові аспекти управління ризиками інвестиційного проекту / Н.А. Тітова, А.Ю. Попова // Актуальні проблеми економіки. – 2011. – № 7 (49). – С.76-80.

Фаринич Ю. Ю., ст. гр. ФСТЗМ-11
Квасовський О. Р., к.е.н., доцент

НАПРЯМИ ГРУПУВАННЯ ФІНАНСОВИХ ВІДНОСИН НА ПІДПРИЄМСТВІ

Фінансові відносини на підприємстві є дуже важливими, оскільки від них залежить фінансова спроможність підприємства щодо забезпечення своєї поточної діяльності, подальшого розвитку, погашення лише короткострокових чи і довгострокових зобов'язань, більше того, основою даного поняття повинна бути не комплексність, а реальна можливість забезпечення як свого розвитку, так і погашення певних зобов'язань.

Фінансові відносини підприємств залежно від економічної сутності групуються за такими основними напрямками:

1) відносини з іншими підприємствами й організаціями – найбільша за обсягом грошових платежів група. Це відносини між підприємствами, пов'язані з виконанням договірних зобов'язань (із постачальниками, покупцями, будівельниками, транспортниками та іншими підприємствами як всередині країни, так і за її межами). Фінансові відносини між підприємствами виникають у такому зв'язку: реалізація виробленої продукції; купівля-продаж товарно-матеріальних цінностей для господарської діяльності; сплата й отримання штрафів, пені й інших платежів; перерахування коштів у цільові фонди інших підприємств; розподіл прибутку від спільної діяльності. Ця група відіграє первинну роль, оскільки у сфері матеріального виробництва створюється національний дохід, підприємства одержують виручку від реалізації продукції та прибуток;

2) фінансові відносини всередині підприємства – відносини між окремими структурами, підрозділами підприємства (філіалами, цехами, відділами), а також відносини адміністрації з робітниками підприємства. Такі відносини виникають у зв'язку з формуванням статутного капіталу, формуванням і розподілом прибутку, фондів спеціального призначення; оплатою праці робітників та службовців, виплатою премій і матеріальної допомоги;

3) фінансові відносини підприємств із вищими організаціями, всередині фінансово-промислових груп – виникають в умовах концентрації та монополізації виробництва. Вони пов'язані з формуванням і використанням централізованих грошових фондів з метою фінансування інвестицій, наукових і маркетингових досліджень, поповнення основних та оборотних коштів, фінансування імпорتنих операцій;

4) відносини з фінансово-кредитною системою. До них належать відносини з бюджетною системою (державним та місцевими бюджетами), позабюджетними фондами, кредитно-банківськими установами, страховими організаціями, фондовим ринком, різними фондами.

При цьому всі фінансові відносини підприємства можна згрупувати на зовнішні та внутрішні. Сфера зовнішніх фінансових відносин підприємства включає відносини: між підприємством і державою; між підприємством і його акціонерами; між підприємством і його постачальниками та покупцями; між підприємством і фінансово-кредитними установами; міжнародні фінансові відносини (розрахунки з іноземними партнерами, отримання і погашення кредитів від іноземних банків чи міжнародних фінансових інститутів). Система внутрішніх фінансових відносин підприємства включає наступні відносини: між підприємством і його засновниками (власниками); між підприємством і його структурними підрозділами; між підприємством і його працівниками тощо.

В умовах ринку з'явилася принципово нова група фінансових відносин. А саме: відносини, що пов'язані з банкрутством підприємства та призупиненням його поточних платежів; відносини, що виникають при злитті та поглинанні, а також розподілі самого підприємства.

Таким чином, можна визначити, що фінансові відносини на підприємстві мають суперечливий характер. А саме, кожний їх суб'єкт прагне отримати якомога більше від розподілу фінансових ресурсів, що можливе тільки за рахунок інших суб'єктів. Для вирішення цього протиріччя необхідно збалансування інтересів суб'єктів фінансових відносин на базі збільшення доходів та оптимізації розподілу фінансових ресурсів, ефективного їх використання.